

Serpil Tuncer

- şiirler -

Yayın Tarihi:

24.5.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Serpil Tuncer (1972)

İstanbul doğumlu şair ilk,orta,lise eğitimini yine İstanbul'da tamamladı.Karadeniz Teknik Üniversitesinde İşletme Bölümünü bitirdi.Şu an bir kamu kuruluşunda idareci olarak çalışıyor.Lise yıllarında almış olduğu çeşitli ödüller onun şiire olan merakını hayat felsefesi haline getirdi.

Eserleri:

2006-Şubat ayında Sone Yayınlarından çıkarmış olduğu "Şehir Hikayeleri"adlı bir şiir kitabı var.

Ardıç'la Hatmi

Biraz ayrı kalmak
mutlu eder bizi
Biz iki dağın
İki ayrı yaban çiçeği
Baharda döllendir tomurcuklar
Biz kıyamete kadar beceremedik bu işi

Serpil Tuncer

Başağrısı

Geceden kalma uykusuzluğumun sarhoşluğu
Yorgun,ellerim ayaklarım,gözlerim sisli
Odamın kırık penceresinden silik seslerini duyduğum
Karşı kafetaryanın kahkahaları,kemanları
Ölmüş denizin kollarına sereserpe uzanmış
Kalın sandal katarları
Kaçışan insanlar,onları kovalayan martı çığlıkları
Ortalıkta yaprak hışirtıları,sonbaharı bekleyen
Gece susuyor da neden bilmem susmuyor bu başağrısı?
Sigaramın dumanları uçuşurken etrafımda
Penceredeki çiçekler solmuş.
Ellerimin sağlarımın arasındaki sıcaklığına
alışmışım
365 gün benimle dost yaşamasına.

Serpil Tuncer

Buraya kar yağdı kardeşim

Buraya kar yağdı kardeşim
Evimize kuzey rüzgârları esiyor
Bıraktığın sokak kedisi
Şimdi çöplükte seni bekliyor.

Buraya kar yağdı kardeşim
Çamaşırlarında hala senin kokun
Senin gözün kaşın aynalarda
Kardeşim üşümezsin inşaallah mezarında

Buraya kar yağdı kardeşim
Eldiven örüyorum minik ellerine
Dudaklarında o öpücük duruyor mu?
Nasılsın oralarda yüzün gülüyor mu?

Buraya kar yağdı kardeşim
Baharı görebilmeni isterdim
Bir çiçek açmış mezarında
Baharı müjdeleyen kardelenmişsin kardeşim.

Serpil Tuncer

Darmadağınık

Darmadağın etmiş kuşlar gökyüzünü
Darmadağınık saçlarınla çıkıvermişsin apansız karşıma
Darmadağın serilmişiz toprağa
İçler acısı vay.....
Darmadağınık ağlamışız gökyüzüne doğru.

Serpil Tuncer

Erguvanlar Şehri

İstanbul,erguvanlar şehrim.
Haremde mahrem sevgilin,
Suya inmiş gölge namzetin
Tenin her renk,sende tüm mevsim.

İstanbul,sen kırgın sehزade
Açılır kızıldan maviye.
Kapıların telaş içinde
Battıkça gömülür hakiye

Yorgun taş,toprağın,atlasın,
Yaşlandın dibe batmaktasın.
Kahve kokan mis sokakların,
Islanmış billur su deminde.

Hisarların boynu bükük.
Zaman sende bir eski höynük.
Taş taş üstünde kalmamalı
İstanbul yeşil bağlamalı.

Serpil Tuncer

İstanbul Türküsü

Beyaz vapur kalkar
Fokur fokur kaynatır denizi,
Balıklar sarhoş mu sarhoş?
İzbelerde arar izmaritlerini.

Köpüklerde haleler,
Güneş kendini yere serer.
Çiçeklere, kirazlara bezenmiş
Gördüğüm onca etekli güzeller.

Ah! İstanbul bu....
Türküsü şarktan,
Rüzgarı eser poyrazdan.
Gün ola, bozarır
Gün ola sararır nazından.

Kanlıca'nın sırtlarına,
yaşlanmış hüznü iki çınar.
Ağlamaklı sesleri gelir
Gökdelenler ışıklarına gölge yapar.

Nedir hasretin?
Nedir şiddetin?
Kimi zaman gülen çocuk gibisin,
Kimi zaman ağlayan taze gelin.

Serpil Tuncer

Kadıköy Yarimin Annesi

Kadıköy demeyin bana
Şeni denizi çeker
Üzerinde güneş bir başka batar
Kızıla boyar hanımeli sokakları
Lodoslar bir başka şarkı söyler
Leylak ağaçlarının gölgesinde

Kadıköy demeyin bana
Onu insanları çeker
aralarında bir yabancı gibi ezik
Bildiği yalnızlık türkülerini söyler
Sohbet bahçelerinde çay kokar,ikindi olduğu vakit.
Analar,babalar,geçer önünden yavrular.

Kadıköy demeyin bana
Deşmeyin yaramı
Elalemde bana ne
Beni sevdiğim çeker

Bu deniz onun gözleri
Martılar onun sesi
Bu lodos onun elleri
Başka okşuyor saçımın tellerini

Kadıköy demeyin bana
Kadıköy yarimin annesi.

Serpil Tuncer

Serzeniş

Gidiyorken karanlıklar ülkesine bedenim
Gidemezsin diyordu asla senin gözlerin
Acılardan hasıl olan sevaptır bu çektiğim
Yorgun düştü kalp takadı kalmadı tek bildiğim,

Meçhule giden bilinmez tren kalkıyorken yerinden
Dokunaklı bakışlarını çevir yüzümden
Hep nefret ettik doyurucu terk edişlerden
Acımak,acınmak ve acımasız sevgiliden

Serpil Tuncer

Şehir Hikayeleri

Şehrin bir yanında senin evin
Bir yanında benim evim.
Arada İstanbul'un tepeleri
Manzaraları güzeldir geceleri.

Şehrin bir yanında senin evin
Bir yanında benim evim
Ben doğdum doğalı fakirim
Sense sonradan görme zengin

Şehrin bir yanında senin evin
Bir yanımda benim evim
Bahçemizde bir kavak ağacı
Kazımışım üstüne senin adını
Sen de yaz gökdelenlerin üstüne
benim adımlı

Şehrin bir yanında senin evin
Bir yanımda benim evim
Senle ben bilirim, dengin değilim.

Serpil Tuncer

Şehir Hikayeleri II

Sen şehrin bir yakasında kaldın
Ben şehrin öteki yakasında
Güneş senin tarafında doğar
Batışı ise benim tarafta

Sen şehrin bir yakasında kaldın
Ben öteki yakasında
Şafakları sen görürsün
Mehtapları hep ben.

Sen şehrin bir yakasında kaldın
Ben öteki yakasında
Kaderlerimizin ayrı olduğuna bakma
Biz bir elmanın iki yarısıyız
Gün gelir bütünü oluştururuz diye kendini yorma

Şehir dediğin kocaman kuyu
Aşkın iğneyle kazmak gibi kuyuyu
Boşuna kendini yorma

Serpil Tuncer

Şehir Hikayeleri III

Şehrin bir yanında ben
bir yanında sen
Arada otoyol
Otoyolun kenarları
yeşil çam ağaçları

Şehrin bir yanında ben
bir yanında sen
Otoyolun ışıkları
Böler karanlıkları

Şehrin bir yanında ben
bir yanında sen
ve aramızda çiğ gibi
büyüyen özlem.

Serpil Tuncer

Şehir Hikayeleri IIII

Şehrin kenarına doğru
Yaklaşıyor sonbahar
Dalgaların değiştii sesi
Tren raylarına bezenmiş
Sarı-turuncu kuru yapraklar

Şehrin kenarına doğru
Yaklaşıyor sonbahar
Gözler,yolllar tozlu
Balkonlardaki asmalar çoktan kuru

Cıvıltılı geceler sokaklar
Uykuya çekilmiş artık yorgun
Başka bu mevsim buralar
Boğazda olur kızıl akşamlar.

Çamlıca'nın sırtında
Kocamış çınarın altında
bir kız,bir erkek
evlilik hakkında birşeyler konuşur.

Serpil Tuncer

Uçurtma

Bugün ihtimaldi ölmem
Yaşamaya inat etmişim oysa
Sırça köşkün lavanta kokularında
Menekşe tonlarıyla baharı karşıladım.
Yeni sevişlere uzanır yelkenli sevdam

Ola ki bırakırlar elimi
Ola ki yaslarım başımı mavi bulutlara
Kıyameti yaşarken dünya
Bilinmedik kıyılarda cennetimi bulurum

Güneşte yanmış kara bir çocuk
Koparır iplerimi
Özgürlüğün demlerinde sarhoş olurum.

Serpil Tuncer

Ümit Burnu

Havada poyraz kokusu
Havada kasvet
Böyle miydi gönlümdeki hasret?
Kokumuş rıhtımlardan süzülür
Gün, doğmamış kader mahpusları
Kime niyet, kime kısmet.

Açılan kağıttan gemi
Nereye gider belli mi?
Sam, muson yağmurları
Devirir direklerini.

Aşk mütabık olmaktır belki
Adem ve Havva hiçbir zaman ihaneti bilmedi
Kendilerin başka olmadı seçenekleri

Ümit Burnu'nda karaya oturmuş
Aştan gönlü yorulmuş
Asude zamanlar şimdi.
Havada poyraz kokusu
Havada kasvet
Bitmez türküsü kıyamete dek

Serpil Tuncer